پارسیان دژ
تاریخ، فرهنگ و میراث ایران

مجموعهٔ مقاله‌ها
نسخهٔ ماندگار

حکومت هخامنشیان

تربیت فرزند در ایران باستان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۲۵ دی ۱۳۹۱ · ۳ دقیقه مطالعه

چکیدهٔ مقاله

هرودوت : ايرانيان بعد از دلاوري در جنگها و نبرد با دشمنان بالاترين اصل مردانگي را در توليد فرزند و پرورش نيكوي آن مي دانند . در بين آنهايي كه فرزند پسر بيشتري داشته باشند پادشاه هدايايي را براي آنها مي فرستد . زيرا پسر را از اين جهت گرامي ميدارند كه در نبردها همراه پدران براي حفظ كشور استفاده ميكنند . پسران آنها از پنج سالگي تا بيست سالگي در اسب سواري , تير اندازي , راستگويي تعليم داده مي شوند . اسب در نزد ايرانيان حيواني مفيد و نيكو است و بسيار از مردمان آنان پسوند نام خود را از اسب ميگيرند(جام

پارسیان دژ / حکومت هخامنشیان

هرودوت : ایرانیان بعد از دلاوري در جنگها و نبرد با دشمنان بالاترين اصل مردانگي را در توليد فرزند و پرورش نيكوي آن مي دانند . در بين آنهايي كه فرزند پسر بيشتري داشته باشند پادشاه هدايايي را براي آنها مي فرستد . زيرا پسر را از اين جهت گرامي ميدارند كه در نبردها همراه پدران براي حفظ كشور استفاده ميكنند .

پسران آنها از پنج سالگي تا بيست سالگي در اسب سواري , تير اندازي , راستگويي تعليم داده مي شوند . اسب در نزد ايرانيان حيواني مفيد و نيكو است و بسيار از مردمان آنان پسوند نام خود را از اسب ميگيرند(جاماسب ,لهراسب , گشتاسب و . .) تير اندازي نيز از هنرهاي برجسته ايرانيان است و دوره هاي مختلفي در اين باره در همه جا برقرار است .

...

زيرا اين امر را براي دفاع از خود و كشور لازم مي دانند . راستگويي نيز در نزد ايرانيان يكي از مهمترين صفتهايي است كه هميشه پابرجا بوده است . آنان فرزند خردسال خود را به اين سه امر مهم تربيت مي كردند تا در آينده فردي مفيد و برازنده گردد .

ايرانيان يكي از بزرگترين گناهان را پدر يا مادر كشي مي دانند . آنان اعتقاد دارند يك فرزند سالم و نيكو هرگز دست به چنين كاري نمي زند . در صورتيكه شخصي چنين كاري كرد يا آن فرزند بد ذات و اهريمني است و يا اينكه از نطفه ديگري است و آن فرزند حرامزاده است .استرابون جغرافي دان معروف درباره شيوه آموزش جوانان ايراني ميگويد : جوانان ايراني از 5 سالگي تا 24سالگي آموزشهاي تير اندازي - نيزه افكني - اسب دواني و راست گويي ميديدند .

مربيان آنان را در جايگاهي ويژه گرد مي آوردند و پيش از طلوع خورشيد با شيپوري آنان را گرد مي آوردند . فرمانده يك گروه جوان 50نفري به عهده يك شاهزاده يا يك فرمانده مدبر بوده است . آنان در دشت ها و كوهها در برابر خورشيد -سرما - گرما دوره ميديدند و خوراك روزانه آنان نان گندم و نان جو و گوشت كباب - تره تيزك و آب بود .گزنفون در سال 445 پيش از ميلاد ميگويد : كليه ايرانيان مجاز بودند اطفال خود را به مدارس عمومي اعزام كنند .

اينكار براي كساني است كه نياز به كمك فرزند در امور چرخش زندگي ندارند . نتيجه اين كار پارسيان ايناست كه آنان از تن پروري دوري ميگزينند و ادب اجتماعي را حفظ ميكنند .

فردوسي بزرگ درباره دادن آموزش و فرهنگ به فرزندان خرد و كم سن و سال چنين مي فرمايد :

به فرهنگ سپردن فرزند خرد كه گيتي به نادان نتوان سپرد

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «تربیت فرزند در ایران باستان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۱.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وب‌سایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

https://parsiandej.ir/articles/1223/pdf/تربیت-فرزند-در-ایران-باستان.pdf

آخرین ویرایش مقاله: ۱۵ آبان ۱۳۹۹